

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen Opdracht van de Heer Eucharistieviering, dinsdag 2 februari 2016, 18 uur

Mal. 3, 1-4

Hebr. 2, 14-18

Lc. 2, 22-40

Broeders en zusters,

Het feest van Lichtmis of van de Opdracht van de Heer is wellicht het oudste Mariafeest. In het evangelieverhaal van vandaag verricht Maria inderdaad een belangrijk werk. Zij draagt haar kind naar de Tempel, om zich daar samen te laten reinigen, volgens het voorschrift van de Wet van Mozes. Ze verricht dat werk in stilte. Ze zegt niets. Ze draagt haar kind, ze kijkt en ze luistert. Het zijn trouwens aangrijpende woorden die ze te horen krijgt. Centraal in het evangelieverhaal staan twee hoogbejaarde personen: Simeon en Hanna. Ze staan er niet enkel als toeschouwers of als getuigen. Ze staan er ook en vooral als profetische figuren. Of hun oude ogen nog helder of scherp zijn, weten we niet. Waarschijnlijk zijn ze al verzwakt door de hoge leeftijd. De helderheid van hun blik komt van elders, van dieper. Met de ogen van het geloof zien zij verder dan anderen. Ze zien verder in het heilsplan van God en in het leven van Jezus. Ze zien bovendien verder in de complexiteit van de zending van Jezus.

Bij een kraambezoek aan een pasgeboren kindje, passen alleen lieve woorden: 'wat een schattig kindje', 'het lijkt helemaal op zijn papa of mama', 'dat wordt een man met brede schouders als zijn vader', 'met zo'n stem wordt dat meisje nog advocaat zoals haar moeder'. Maria krijgt van Simeon en Hanna een meer complexe boodschap te horen: *'dit kind is bestemd tot val en opstanding van velen in Israël, tot een teken dat weersproken wordt, opdat de gezindheid van vele harten openbaar moge worden; en uw eigen ziel zal door een zwaard worden doorboord'* (Lc. 2, 34b-35). Simeon en Hanna, gerijpt door het leven en verlicht door het geloof, zien zowel licht als donker aankomen, zowel vreugde als verdriet, zowel aanvaarding als verstoting. Omdat Jezus de Messias is en Gods mensgeworden Woord, begint Hij aan een bewogen verhaal. Hij zal in het oog van de storm terechtkomen. Zeker, Simeon en Hanna zijn dankbaar en gelukkig omdat zij Jezus nog hebben gezien en omdat ze in Hem de Messias nog hebben mogen begroeten. Tegelijk weten ze dat Jezus geen kind zal blijven en dat Hem een haast onmogelijke zending wacht.

De kerkgemeenschap heeft aan de woorden van Simeon een uitzonderlijke betekenis toegekend. In het getijdengebed van de Kerk worden ze elke dag gebeden, aan het einde van de complete, het laatste gebed van de dag. Uit de profetische woorden van Simeon, die volgen op zijn lofzang, wil ik een detail naar voren halen, waar we meestal overheen lezen. Simeon zegt dat dit kind bestemd is *'tot val en opstanding van velen in Israël'* (Lc. 2, 34b). In het Griekse origineel staat niet *'tot val of opstanding van velen in Israël'*, maar wel *'tot val en opstanding van velen in Israël'* (in het Grieks: *'ptoosin kai anastasin polloon'*; in het Latijn: *'in ruinam et in resurrectionem multorum'*). Indien Simeon gezegd had *'tot val of opstanding van velen in Israël'* zou de tekst eenvoudiger zijn: de enen zullen vallen en de anderen zullen opstaan, de enen zullen verliezen en de anderen zullen winnen, de enen zullen ongelijk halen en de anderen zullen gelijk krijgen. In deze formulering zouden Maria en Jezus helemaal aan de kant staan van de opstanding, van de vreugde en van de overwinning. Maar zo eenvoudig zal het niet lopen, vooral niet voor Maria en Jezus. Maria en Jezus zullen beide meemaken: val en opstanding, verwerping en aanvaarding, veroordeling en verrijzenis, Goede Vrijdag en Pasen. Jezus is niet gekomen om de wereld op te delen in twee kampen: de goeden en de slechten. Hij is gekomen om zijn leven te geven als losprijs voor velen. Hij is gekomen om wie gevallen zijn weer recht te zetten, om wie ziek zijn te genezen, om wie zondig zijn te vergeven. Jezus zal door het diepste dal gaan om ons met Hem mee te voeren in zijn verheerlijking.

Christenen zijn leerlingen en volgelingen van Jezus. Wat betekent dat? Het betekent onder andere dat ook zij bestemd zijn *'tot val en opstanding'*, samen met Jezus. Zijn wij dan bestemd om te vallen? Eigenlijk wel. Wie nooit gevallen is, weet niet wat het betekent om weer op te staan. Wie nooit eenzaam was, weet niet wat vriendschap en solidariteit betekenen. Wie zijn zonde niet aanvoelt of toegeeft, weet niet wat vergeving betekent. Alleen in een gebroken hart kan Gods genade wonderen verrichten. Alleen in de duisternis kan Gods liefde nieuw licht doen stralen. Dat is de boodschap van Simeon, ook voor ons. *'Sta je recht, pas dan op dat je niet valt'*, zegt Simeon; of misschien zou je beter eens stevig vallen, om te herontdekken met hoeveel barmhartigheid Jezus je tegemoet komt. *'Ben je gevallen, blijf dan niet liggen'*, zegt Simeon; kijk naar Jezus en laat je door Hem bij de hand nemen; Hij kan je opnieuw doen opstaan, uit alles wat je vernedert of terneerdrukt.

Het feest van de Opdracht van de Heer heeft een dubbele smaak. Het smaakt naar Goede Vrijdag en het smaakt naar Pasen. Daarom is het een echt Christusfeest. Jezus is gekomen *'tot val en opstanding van velen'*: in die dubbele dynamiek zit de blijde boodschap van het Evangelie. Wie Jezus volgt, zal zowel de beproeving als de vreugde van het Evangelie meemaken. Wat niet met Jezus valt, kan niet met Jezus verrijzen. Dank aan Simeon en Hanna om ons daaraan te herinneren, op de trappen van de Tempel.

Amen.

+ Johan Bonny

Bisschop van Antwerpen